

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 30/2013-59

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 22. októbra 2013 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha a zo sudcov Sergeja Kohuta a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť RNDr. D. M., K., zastúpeného advokátom JUDr. Š. K., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Cb 326/2006 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Cb 326/2006 porušil základné právo RNDr. D. M., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. RNDr. D. M. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré j e Okresný súd Michalovce p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. RNDr. D. M. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 407,55 € (slovom štyristosedem eur a päťdesiatpäť centov), ktorú j e Okresný súd Michalovce p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho advokáta JUDr. Š. K., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 30/2013-14 z 24. januára 2013 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť RNDr. D. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Cb 326/2006.

1.1 Sťažovateľ vo svojej sťažnosti podrobne popísal priebeh napadnutého konania, uviedol, že využil aj dostupné právne prostriedky nápravy vo vzťahu k zbytočným priet'ahom v konaní, keďže na priet'ahy podal sťažnosť predsedovi okresného súdu, a napokon svoju sťažnosť zhrnul takto:

„Od decembra 2005 do septembra 2006 uplynulo 9 mesiacov pokiaľ sa spis z Okresného súdu Michalovce opäť vrátil na Okresný súd Michalovce, lebo namietnutie svojej nepríslušnosti zo strany Okresného súdu Michalovce bolo v rozpore so zákonným ustanovením v O. s. p.

Následne ďalších 14 mesiacov od januára 2007 do apríla 2008 Okresný súd Michalovce nerobil úkony, lebo sa dopytoval na stav vecí iného sporu na Okresnom súde Trnava. Až v apríli 2008 si vyžiadal samotnú kópiu žaloby, ktorá bola podaná v Trnave. Následne dospel k názoru, že nároky sú zhodné s vecou vedenou na súde porušovateľa, aj keď neboli a nie sú zhodné, a prerušil konanie do právoplatnosti rozhodnutia v spore konanom na Okresnom súde Piešťany.

Upozorňujeme, že ak by boli obidva uplatnené nároky zhodné, tak z dôvodu, že ide o rovnakých účastníkov konania, tak by sa jednalo o prekážku litispendencie.

Ďalšie svoje nekonanie od augusta 2008 do mája 2011 odôvodňuje tým, že žalobca nesúhlasil s prerušením konania a odvolal sa preto na odvolací súd. Aj keď odvolací súd vydal svoje uznesenie v septembri 2010, ešte stále nemohol konať, lebo musel zrušiť ešte svoje vlastné uznesenie z 26. 8. 2008 a zrušenie sa stalo právoplatné až v máji 2011.

Súd v konaní od mája 2011 pokračuje bez toho, aby nastala akákoľvek zmena v konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany, pričom prerušenie odôvodnil tým čakaním na právoplatné rozhodnutie v spore vedenom na Okresnom súde Piešťany. V roku 2012, po takmer 6,5 rokoch, sa začína dokazovanie a sťažovateľa tak dostáva do stavu dôkaznej núdze, lebo dôkazy a znalecké dokazovanie, ktoré sa dali získať alebo vykonať hneď v r. 2006, resp. do roku 2008 sa už teraz zrejme ani nedajú vykonať a to nie z dôvodov na strane sťažovateľa. (...)

Sťažovateľ tým, že sa odvolal proti uzneseniu o prerušení konania predsa k prieťahu neprispel. To, ako dlho či krátko konal odvolací súd, za to sťažovateľ nemôže. (...)

Sťažovateľ poukazuje na to, že v konaní vedenom u porušovateľa pod sp. zn. 18Cb/326/2006 došlo k nielen objektívnemu prieťahu v súdnom konaní, ale aj k subjektívnym prieťahom v súdnom konaní.

V predmetnom konaní došlo okrem celkovej neprimeranej dĺžky súdneho konania prebiehajúceho už viac takmer 6,5 roka na prvom stupni aj k viacerým zbytočným prieťahom. (...)

V právnej veci prebiehajúcej na súde porušovateľa ide o obchodnoprávnu vec. S prihliadnutím na dynamiku podnikateľského prostredia by žalobca, ak by mal vedomosť, že jeho právna vec nebude meritórne rozhodnutá ani po takmer 6,5 roku, zrejme zvážil, či vôbec žalobu podá. Je vecou štátu, aby zabezpečil riadny chod súdnej moci. Pre účastníka

konania je bezpredmetné domáhať sa ochrany svojich práv, ak táto ochrana bude v časovo neúnosnom horizonte.

Súdne konanie trvajúce takmer 6,5 roka, ktoré navyše prebieha ešte len v prvom stupni a v rámci ktorého sa až po 6 rokoch začína súd zapodievať podrobnejšie skutkovým stavom, má veľmi ďaleko od materiálneho ponímania ústavnosti v časti práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie. (...)

Sťažovateľ žiada aj o priznanie primeraného finančného zadostučinenia, ako náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch.

Nárok na priznanie primeraného finančného zadostučinenia odôvodňuje sťažovateľ tým, že je v neistom postavení, táto neistota je daná nielen tým, že právna vec, v ktorej je sťažovateľ účastníkom konania nie je dodnes, ani po viac 6 rokoch od začatia konania právoplatne ukončená, ale aj tým, že sekundárne dochádza k neistote v jeho majetkových právach. Sťažovateľ, nakoľko je účastníkom konania, je v ťaživej právnej neistote. Sťažovateľ nevie ani len predpokladať čas, kedy sa ukončí právna vec, v ktorej je účastníkom konania. Sťažovateľovi sa súčasne výrazne sťažuje možnosť ochrany jeho práv. (...)

1.2 Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo RNDr. D. M. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy(...) a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru(...) postupom Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. 18Cb/326/2006 bolo porušené.

2. Okresnému súdu Michalovce prikazuje Ústavný súd Slovenskej republiky, aby v konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 18Cb/326/2006 konal bez zbytočných prietáhov.

3. RNDr. D. M. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 10 000 EUR(...), ktoré je Okresný súd Michalovce povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4. Okresný súd Michalovce je povinný uhradiť RNDr. D. M. náhradu trov právneho zastúpenia na účet advokáta JUDr. Š. K.(...), do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu. “

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom, listom sp. zn. 1 SprV 138/2013 z 22. marca 2013 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 1. júla 2013.

2.1 Predseda okresného súdu popísal chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a dodal tieto relevantné skutočnosti:

«(...) K jednotlivým skutočnostiam, ktoré ovplyvnili dĺžku konania:

(...) Vzťah konania vedeného na Okresnom súde v Piešťanoch pod č. k. 4Cb/74/2008 a na Okresnom súde v Michalovciach, pod č. k. 18Cb/326/2006.

Konanie na tunajšom súde 18Cb/326/2006 žalobcu F. s. r. o. proti žalovanému J. L. A. C. začalo 28. 12. 2005, kedy bola súdu doručená žaloba. Konanie na Okresnom súde v Piešťanoch pod č. k. 4Cb/74/2008 /pôvodne vedené na Okresnom súde Trnava pod č. k. 22Cb/145/2005/ začalo 29. 12. 2005, kedy bola súdu doručená žaloba.

Pri porovnaní oboch žalôb zákonný sudca zistil(...) a žaloby na OS Piešťany(...), že tieto sú identické a odlišujú sa iba v článku VIII., kde žalobca špecifikuje rozdielne nároky v týchto dvoch konaniach, teda jednak nárok na vrátenie kúpnej ceny z dôvodu odstúpenia od zmluvy a nárok na náhradu škody spôsobenej vadnou dodávkou.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti udáva, že Okresný súd v Piešťanoch rozhodoval vo veci odstúpenia od kúpnej zmluvy úpravne vody a nie vo veci vzniku škody na kotly a preto tunajšiemu súdu muselo byť zrejmé, že Okresný súd v Piešťanoch žiadne znalecké dokazovanie vykonávať nebude a ani ho nevykoná(...). Sťažovateľ(...) udáva, že sa jedná o rozdielne nároky prejednávané na OS Michalovce a OS Piešťany, keďže na OS Michalovce ide o náhradu škody, ktorá vznikla žalobcovi na parnom kotly, nie na úpravni vody.

Žalobca(...) udáva, že „následne dospel k názoru, že nároky sú zhodné s vecou vedenou na súde porušovateľa, aj keď neboli a nie sú zhodné a prerušil konanie do právoplatnosti rozhodnutia v spore konanom na OS Piešťany. Upozorňujeme, že ak by boli

obidva nároky zhodné, tak z dôvodu, že ide o rovnakých účastníkov konania, tak by sa jednalo o prekážku litispendencie.“ Z obsahu sťažnosti je zrejmé, že žalobca nepochopil vzájomnú súvislosť konaní na OS v Piešťanoch a na OS Michalovce. Je pravdou, že v danej veci sa jedná o rozdielne nároky, tak ako je to vyššie uvedené a nemôže sa jednáť o prekážku litispendencie /prekážka začatej veci/. Súvislosť týchto dvoch vecí vyplýva z princípu prejudiciality. Podľa § 135 ods. 2 O. s. p. inak otázky, o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu, môže súd posúdiť sám. Ak však bolo o takejto otázke vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd z neho vychádza.

Podstatu prejudiciality treba chápať ako kauzálny vzťah medzi dvoma subjektívnymi právami, z ktorých jedno je podmienené druhým. Svoje miesto nachádza predovšetkým v prípadoch, kedy právoplatným rozhodnutím o veci sa vyriešila otázka, ktorá má zásadný význam pre ďalší spor - od jej posúdenia závisí rozhodnutie v tejto ďalšej veci. Jej vznik predpokladá, že určitý právny vzťah sa stal predmetom procesu, pričom právny vzťah, o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté, musí súd pri rozhodovaní o inej veci /právnom vzťahu/ posudzovať len tak, ako to bolo posúdené v právoplatnom rozhodnutí. Záväznosť právoplatného rozhodnutia bráni súdu, aby v následnom konaní odchylné posúdil právny následok, o ktorom už bolo rozhodnuté a ktorý má v prebiehajúcom konaní povahu prejudiciálnej otázky. Identifikácia právneho následku nie je možná len na základe výroku rozsudku, ale aj na základe výkladu rozhodnutia /veci samej ako celku/. Zákaz odchylného posúdenia už rozhodnutej veci v následnom konaní, vylučuje prejednávať tvrdenia, ktoré sú v rozpore so skutkovými zisteniami, z ktorých súd vychádzal v právoplatnom rozhodnutí v prejudiciálnom spore a vykonávať dokazovanie vzťahujúce sa k už vyriešenému právnomu následku. Tento záver možno formulovať tak, že súd a účastníci /§ 159 ods. 2 O. s. p./ závislého konania sú viazaní rozhodnutím v prejudiciálnej veci a nemôžu sa teda v závislom konaní zaoberať skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by už vyriešený právny následok spochybňovali /porovnaj Bohumil Dvořák - Právní moc civilních soudních rozhodnutí Praha 2008, strana 62 a nasl./

Z porovnania uvedených konaní je zrejmé, že v oboch konaniach bolo potrebné vyriešiť predbežnú otázku, ktorou je vadnosť dodávky úpravne vody, ktorá bola predmetom zmluvy. Pokiaľ Okresný súd v Piešťanoch túto predbežnú otázku posúdil v právoplatnom rozhodnutí tak, že žalovaný plnil vadne, tak Okresný súd v Michalovciach je posúdením

tejto predbežnej otázky viazaný. Z toho vyplýva, že súd v tomto konaní ako závislom od konania na Okresnom súde v Piešťanoch po právoplatnom skončení už nebude vykonávať žiadne dokazovanie ani skutočnosti, ktoré sa týkajú vadnosti dodávky a bude posudzovať iba nároky, ktoré sa týkajú samotnej škody, ktorá mala vzniknúť žalobcovi z titulu vadnej dodávky. Záväznosť právoplatného rozhodnutia na OS v Piešťanoch ohľadom posúdenia vadnosti dodávky bráni, aby tunajší súd posúdil odchylné tento právny následok. Táto zásada má zabrániť tomu, aby sa tí istí účastníci nemuseli opätovne súdiť o už právoplatne rozhodnutý právny následok. Pre záväznosť tunajšieho súdu týmto právnym následkom nie je rozhodujúce, z akých dôkazov vychádzal Okresný súd v Piešťanoch pri právnom posúdení tejto predbežnej otázky, teda či bolo alebo nebolo nutné nariaďovať znalecké dokazovanie, rozhodujúci je právoplatný rozsudok, v ktorom bolo rozhodnuté o právnom následku /vadnosti predmetu kúpy/. Táto záväznosť má vplyv na prerušenie konania(...)

Prerušenie konania a zrušenie uznesenia o prerušení konania a s tým súvisiace namietané prietahy.

Uznesením súdu zo dňa 26. 8. 2008(...) bolo konanie prerušené do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde v Piešťanoch pod č. k. 4Cb/74/2008/. Dôvodom prerušenia konania bola skutočnosť, že na Okresnom súde v Piešťanoch sa vedie konanie, v ktorom sa žalobca domáhal vrátenia kúpnej ceny titulom odstúpenia od zmluvy a na tunajšom súde uplatnil nárok titulom náhrady škody, ktorá mu mala vzniknúť z dôvodu vadného plnenia. Súd v uznesení uviedol, že vyriešenie tejto základnej otázky-odstúpenie od zmluvy mal vplyv aj na nárok žalobcu na náhradu škody, ktorú uplatňuje v tomto konaní a od posúdenia tejto základnej otázky závisí aj posúdenie nároku žalobcu na náhradu škody.

Uznesením zo dňa 11. 4. 2011(...) súd zrušil vyššie citované uznesenie o prerušení konania zo dňa 26. 8. 2008. V odôvodnení tohto uznesenia je uvedené, že v konaní na Okresnom súde v Piešťanoch, do skončenia ktorého bolo konanie prerušené, je súd nečinný. Nevytýčil žiadne pojednávanie. Poukázal v odôvodnení na článok 48 ods. 2 Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa ktorých každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov. Súd v tomto uznesení zdôraznil, že aj keď prekážka, pre ktorú bolo tunajšie konanie prerušené naďalej

trvá, súd zrušil toto uznesenie z dôvodov zachovania práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a uviedol, že predbežnú otázku platnosti odstúpenia od zmluvy posúdi sám v súlade s ust. § 135 ods. 2 O. s. p.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti(...) udáva: „Od 17. 1. 2007 do 1. 2. 2008, t. j. vyše 14 mesiacov OS Michalovce zbytočne nekonal, len sa dopytoval Okresného súdu Trnava, v akom stave je druhá žaloba, pričom samotnú druhú žalobu si od žalobcu vyžiadal až 1. 4. 2008. Vzniká otázka, prečo sa porušovateľ obracal 14 mesiacov na Okresný súd Trnava, keď až potom si vyžiadal od žalobcu druhú žalobu, aby sa s ňou oboznámil.“

Na tej istej strane udáva: „Obidve uznesenia o prerušení konania zo dňa 26. 8. 2008, ako aj o jeho zrušení /17. 5. 2011/ vydal ten istý súd zvláštnej vôle bez toho, aby to bolo nevyhnutné; - súd mohol uznesenie o prerušení konania zrušiť už hneď po rozhodnutí KS Košice zo dňa 30. 10. 2010, nemusel čakať až do 17. 5. 2011; súd mohol uznesenie o prerušení konania zrušiť aj pred právoplatným rozhodnutím KS Košice, ktorý rozhodoval o odvolaní žalobcu práve proti prerušeniu konania.“

Tvrdenie žalobcu o tom, že súd svojvoľne zrušil uznesenie o prerušení konania a toto mohol zrušiť ešte pred rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach, zo dňa 30. 10. 2010 je neopodstatnené a vyplýva z toho, že žalobca zrejme nepochopil súvislosť týchto dvoch konaní(...) Súd zrušil svoje uznesenie zo dňa 26. 8. 2008 uznesením zo dňa 11. 4. 2011 z dôvodov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení. Hlavným dôvodom zrušenia tohto uznesenia bola skutočnosť, že Okresný súd v Piešťanoch, resp. v Trnave nekonal niekoľko rokov, vo veci nevytýčil žiadne pojednávanie a do zrušenia tohto uznesenia 11. 4. 2011 nebol ani predpoklad, že súd začne vo veci pojednávať. Tunajší súd nepredpokladal nečinnosť vyššie citovaného súdu. To bol základný dôvod zrušenia tohto uznesenia. Tunajší súd zdôraznil, že aj napriek tomu, že prekážka, pre ktorú konanie prerušil, naďalej trvá, uvedené uznesenie o prerušení konania zrušuje. Pri vydaní tohto uznesenia zo dňa 11. 4. 2011 súd nemal informáciu o rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch, ktorý vo veci prvýkrát rozhodol 4. 7. 2011(...), o čom sa tunajší súd dozvedel pred začatím pojednávania 14. 9. 2011. Tento stav ku dnešnému dňu stále trvá, keďže rozhodnutie vo veci 4Cb/74/2008 doposiaľ nie je právoplatné, keďže odvolací Krajský súd v Trnave zrušil citovaný prvostupňový rozsudok(...)

Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že súd od 17. 1. 2007 do 1. 4. 2008 zbytočne nekonal, že robil dotazy na Okresný súd v Trnave, súd sa s týmto názorom nestotožňuje. Súd zistil prvýkrát, že žalobca podal žalobu na Okresnom súde v Trnave na pojednávaní dňa 17. 1. 2007, kde žalobca informoval o podaní takejto žaloby a o jej predmete a zároveň uviedol, že navrhol, aby Najvyšší súd SR delegoval túto vec na Okresný súd v Michalovciach z dôvodu vhodnosti. Rovnopis žaloby však súdu nepredložil. Uvedené pojednávanie bolo odročené a bolo vyhlásené uznesenie, ktorým súd rozhodol, že bude zistený na Okresnom súde v Trnave vo veci 22Cb/143/05 stav konania a stav rozhodovania o delegovaní tejto veci(...)

Súd podaním zo dňa 31. 1. 2007 zisťoval uvedené skutočnosti a požiadal aj doručenie samotnej žaloby. Keďže súdu nebola doručená odpoveď, opätovne žiadal súd v Trnave podaním zo dňa 22. 3. 2007(...) o podanie správy. Okresný súd v Trnave podaním zo dňa 5. 4. 2007(...) oznámil, že predmetná vec napadla 29. 12. 2005, avšak žaloba nebola súdu zaslaná, aj keď súd túto žalobu už dvakrát požadoval. Následne bola Okresnému súdu v Trnave adresovaná ďalšia výzva zo dňa 5. 12. 2007, kde tunajší súd opätovne požadoval aj zaslanie rovnopisu žaloby. Okresný súd Trnava podaním zo dňa 17. 12. 2007 oznámil, že vec bude postúpená novozriadenému Okresnému súdu v Piešťanoch, s tým, že žaloba nám nebola opätovne doručená(...) Podaním zo dňa 13. 3. 2008 súd požiadal žalobcu o zaslanie rovnopisu žaloby a zároveň sa dotazoval aký stav je v delegovaní veci na Okresný súd v Michalovciach. Žalobca podaním zo dňa 1. 4. 2008(...) zaslal súdu rovnopis žaloby podanej na Okresný súd v Trnave, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 18. 9. 2007 č. k. 6Ndob31/2007, ktorým sa prejednanie veci na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn. 22Cb/145/2005 neprikazuje Okresnému súdu v Michalovciach. Následne súd podaním zo dňa 24. 4. 2008 požiadal Okresný súd v Piešťanoch o oznámenie pod akým číslom konania je vedená predmetná vec(...), opätovne dňa 18. 6. 2008 a až podaním zo dňa 26. 6. 2008 Okresný súd v Piešťanoch oznámil, že toto konanie je vedené pod sp. zn. 4Cb/74/2008. Následne súd prerušil konanie uznesením zo dňa 26. 8. 2008(...)

K týmto vyššie citovaným úkonom súdu je potrebné uviesť, že už na pojednávaní dňa 17. 1. 2007, keď sa tunajší súd dozvedel o žalobe podanej na Okresný súd v Trnave predpokladal, že konanie v tejto veci bude prerušené do vyriešenia základnej otázky, ktorou je vadnosť dodávky a odstúpenie od zmluvy. Keďže však vo veci bol podaný návrh

na delegovanie veci na tunajší súd, súd musel vyčkať ako bude rozhodnuté o tejto veci Najvyšším súdom SR a musel aj identifikovať pod akým číslom je vedené konanie, aby mohol vec prerušiť. Prvýkrát sa súd dozvedel o rozhodnutí NS SR z podania žalobcu zo dňa 29. 3. 2008, doručeného súdu 1. 4. 2008, kedy mu bolo doručené vyššie citované rozhodnutie NS SR(...)

Podľa § 111 ods. 1 O. s. p., ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa pojednávania a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova.

Za danej právnej situácie, z vyššie citovaného ustanovenia O. s. p. vyplýva, že pokiaľ by súd uznesením zo dňa 11. 4. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17. 5. 2011 nezrušil uznesenie o prerušení konania, zo dňa 26. 8. 2008, toto uznesenie by bolo naďalej účinné a konanie by bolo prerušené až do dnešného dňa, keďže konanie na Okresnom súde v Piešťanoch doposiaľ nebolo právoplatne skončené. Je paradoxom, že súd z vlastnej iniciatívy v záujme predídenia porušenia práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sám začal konať a paradoxne podľa sťažovateľa tým spôsobil prieťahy v konaní. Pokiaľ by uznesenie nebolo zrušené, žalobca by ani nemal možnosť podať ústavnú sťažnosť proti konaniu tunajšieho súdu, keďže žiadne lehoty počas prerušenia neplynú, resp. mohol by podať ústavnú sťažnosť proti konaniu, resp. nečinnosti Okresného súdu v Piešťanoch, do rozhodnutia ktorého bolo konanie na tunajšom súde prerušené. (...)

Vplyv námietky miestnej nepríslušnosti uplatnenej žalovaným na namietané prieťahy v konaní.

Žalobca v žalobe udáva(...), že žalobu podal na Okresný súd v Michalovciach s poukazom na ustanovenie § 87 písm. b/ O. s. p., z dôvodu, že k skutočnosti, ktorá zakladá právo na náhradu škody došlo v prevádzke žalobcu, ktorá má sídlo v obvode tunajšieho súdu /miestna príslušnosť na výber daná/.

Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 13. 4. 2006 namietal miestnu príslušnosť s poukazom na ust. § 85 ods. 4 O. s. p., ktorý upravuje miestnu príslušnosť všeobecným súdom žalovaného.

Súd z opatrnosti postúpil vec Okresnému súdu v Trnave v súlade s ust. § 105 ods. 2 O. s. p., keďže žalovaný namietol miestnu nepríslušnosť pri prvom úkone /odpore proti PR/

podaním zo dňa 27. 4. 2006(...) Dôvodom postúpenia tejto veci Okresnému súdu v Trnave bola aj tá skutočnosť, že v judikatúre slovenských súdov sa objavujú rozhodnutia, z ktorých vyplýva, že pokiaľ žalovaný namieta miestnu nepríslušnosť súdu a súd túto jeho námietku neakceptuje v konaní, porušuje jeho procesné práva.» Na podporu tohto svojho argumentu predseda okresného súdu cituje časť uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10 Co 1/2011 z 18. októbra 2011 a ďalej pokračuje:

«Sťažovateľ v(...) sťažnosti udáva, že od decembra 2005 do septembra 2006 uplynulo 9 mesiacov, pokiaľ sa spis z OS Michalovce opäť vrátil na OS Michalovce, lebo namietnutie svojej nepríslušnosti zo strany OS Michalovce bolo v rozpore so zákonným ustanovením O. s. p. K tomu je potrebné uviesť, že námietku nepríslušnosti žalovaný prvýkrát namietol v odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 13. 4. 2006(...) a uznesenie NS SR zo dňa 27. 7. 2006, č. k. 1Ndob 26/2006 bolo doručené tunajšiemu súdu spolu so spisom 22. 9. 2006(...) K tomuto prietahu je potrebné uviesť, že pokiaľ by súd rozhodoval o námietke miestnej nepríslušnosti žalovaným po odpore proti PR zo dňa 13. 4. 2006 postupom podľa § 167 ods. 1 O. s. p., proti ktorému uzneseniu je prípustné odvolanie, bola by procesná situácia z hľadiska k prietahu v konaní zrejme zhodná ako v tomto prípade.

(...) Vplyv dĺžky konania na dôkaznú situáciu sťažovateľa.

Sťažovateľ v sťažnosti(...) udáva, že plynutie času od decembra 2005 do podania ústavnej sťažnosti /jún 2012/ má jednoznačne priamy vplyv na dôkaznú situáciu. Plynutím času nastala situácia, že žalobca sa stále viac a viac dostáva do dôkaznej núdze a to z toho dôvodu, že súd po takmer 6,5 roku sa začína zaoberať vykonávaním dôkazov, ktoré sa už žiaľ vykonať s najväčšou pravdepodobnosťou ani nedajú.

(...) je zrejme, že žalobca je povinný v žalobe uviesť rozhodujúce skutočnosti, ktorá povinnosť sa označuje ako povinnosť tvrdenia a povinnosť označiť dôkazy k preukázaniu svojich tvrdení, ktorá povinnosť sa označuje ako povinnosť dôkazná. Túto povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú ukladá O. s. p. nielen žalobcovi v(...) ustanovení § 79 ods. 1 O. s. p., ale ukladá ju i obidvom účastníkom v ust. § 101 ods. 1 O. s. p.

(...) Z ustanovenia § 79 ods. 1 O. s. p. vyplýva povinnosť žalobcu označiť dôkazy k preukázaniu svojich tvrdení už pri podaní samotnej žaloby. Žalobcovi musí byť zrejme, že pokiaľ chce byť v konaní úspešný, musí preukázať svoje tvrdenia dôkazmi, ktoré by mal mať k dispozícii už pri podaní samotnej žaloby. Žalobca sa v konaní domáha okrem náhrady

škody za znečistenie kotla aj ďalších nárokov v súvislosti s opätovným prevádzkovaním pôvodnej úpravne vody, zvýšenými nákladmi na prevádzku starej úpravne vody za mesiace október a november 2005, náhrady za nepoužiteľné zásoby tabletovanej soli, pričom ohľadom týchto nárokov nepredložil súdu žiaden dôkaz, ktorým by preukázal, že takáto škoda mu vznikla. Pokiaľ sa týka nároku na náhradu škody na kotle, ktorá je špecifikovaná nákladmi za vyčistenie kotla, predložil súdu ako dôkaz záznam, správu z odbornej prehliadky kotla zo dňa 1. 12. 2005, v ktorej správe v bode 1 je uvedené, že teleso kotla je bez závad, pričom v opatreniach, ktoré musia byť vykonané k odstráneniu závad, sú citované opatrenia, ktoré sú v rozpore so zistenými závadami(...) Tento rozpor namietal samotný žalovaný aj na pojednávaní dňa 18. 1. 2012(...), keď uviedol, že nie je príčinná súvislosť medzi dodaným zariadením, úpravňou vody a medzi zanesením kotla.

Podľa § 120 ods. 1 O. s. p., súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

V súlade s týmto ustanovením súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie aj bez návrhu účastníkov, keďže toto znalecké dokazovanie považoval za nevyhnutné na preukázanie príčinnej súvislosti medzi vadnou dodávkou úpravne vody a vznikom škody na kotle, keďže žalobca tento predpoklad náhrady škody pri samotnom podaní žaloby nepreukázal a tento nepreukázal ani do nariadenia samotného znaleckého dokazovania. Podľa názoru súdu bez znaleckého dokazovania v tomto smere tento spor nebolo možné ukončiť. Žalobca už pri podaní žaloby musel predpokladať svoju dôkaznú povinnosť a zabezpečiť si dôkazy v uvedenom konaní, ktoré musí mať pripravené.

Súd na pojednávaní dňa 18. 1. 2012 uznesením odročil pojednávanie s tým, že bude nariadené znalecké dokazovanie, avšak žalobca ani na tomto pojednávaní neoznámil súdu, že kotol, na ktorom malo byť prevedené znalecké dokazovanie odpredal inej spoločnosti. Toto oznámil až podaním 3. 2. 2012(...), kde oznámil, že nemá k dispozícii ani prevádzkový denník kotla, ktorý je podstatný pre posúdenie prevádzky kotla počas obdobia prevádzky úpravne vody dodanej žalovaným.

Plnenie povinnosti stanovenej v ust. § 101 ods. 1 O. s. p. z pohľadu žalobcu je také, že na pojednávaní dňa 18. 1. 2012(...) žalobca na otázku súdu, či ku dňu 1. 12. 2005 bola v prevádzke úpravňa vody dodaná žalovaným, alebo stará úpravňa vody uviedol, že pre odstup času to nevie presne uviesť a ani to či vôbec v tom čase bola v prevádzke úpravňa

vody a či bol odstavený aj samotný kotol. Žalobca do dnešného dňa nepredložil súdu dôkaz o tom, dokedy bola v prevádzke úpravňa vody dodaná žalovaným a kedy bola daná do prevádzky stará úpravňa vody a dokedy vôbec fungoval samotný kotol. Bez týchto skutočností nie je možné zistiť vznik škody a jeho výšku.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že sám žalobca neplní svoje procesné povinnosti ustanovené v § 79 a 101 ods. 1 O. s. p. a jeho nečinnosť predkladať dôkazy nahradzoval samotný súd.

Žalobca podaním zo dňa 4. 10. 2012(...) navrhol, aby súd vypočul Ing. D. K., ktorý podpísal správu z odbornej prehliadky, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok. Súd obratom predvolal toho svedka na pojednávanie na deň 16. 11. 2012. Predvolanie však súdu bolo vrátené s tým, že tento svedok zásielku neprevzal a bola uložená na pošte 15. 10. 2012(...) Následne ho predvolal na ďalšie pojednávanie na deň 25. 1. 2013. Uvedený svedok predvolanie prevzal 8. 1. 2013, avšak toto pojednávanie bolo odročené z dôvodu PN žalovaného a súd pojednávanie odročil na deň 8. 3. 2013, na ktorom mienil vypočuť tohto svedka.

Z uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 27. 12. 2012, č. k. 21Cob/178/2011(...), ktorý bol doručený súdu 4. 3. 2013 vyplýva, že odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu v Piešťanoch č. k. 4Cb/74/2008, zo dňa 4. 7. 2011. Z citovaného uznesenia je zrejmé, že zistenia prvostupňového súdu o vadách zariadenia sú doposiaľ nepodložené presvedčivými dôkazmi a skutkový stav veci nemožno považovať za dostatočne zistený. Ďalej je uvedené: „Pokiaľ v tomto smere neprinesie viac výsluch žalobcom navrhnutého svedka G., prípadne vykonanie iných účastníkmi navrhnutých dôkazov, vzhľadom na zásadný charakter otázky existencie väd dodávky môže súd podľa § 120 ods. 1 O. s. p. aj bez návrhu vykonať v tomto smere dokazovanie znalcom príslušného odboru.“

Z citovaného právneho názoru odvolacieho súdu je zrejmé, že tunajší súd po zrušení uznesenia o prerušení konania postupoval presne v naznačenom smere, keď skúmal vadnosť dodávky predloženými dôkazmi, vypočul na pojednávaní dňa 18. 1. 2012 svedka V. G.(...) V súlade s týmto názorom odvolacieho súdu nariadil aj znalecké dokazovanie podľa § 120 ods. 1 O. s. p. Podstatou znaleckého dokazovania je však už preukázanie príčinnej súvislosti medzi vadnou dodávkou zariadenia a vznikom škody na kotle žalobcu, čo je predmetom tohto konania. Samotná vadnosť dodávky, ktorá je základnou otázkou predbežnou, súd

z vykonaného dokazovania už mal za preukázanú a z tohto dôvodu aj znalecké dokazovanie bolo zamerané na splnenie ďalších dvoch predpokladov náhrady škody /vznik škody a príčinnú súvislosť medzi porušením povinností a vznikom škody/.

(...) Záver - pojednávanie dňa 8. 3. 2013

Sťažovateľ v(...) vyslovuje názor „že uvedená dĺžka konania v tomto prípade nie je závislá od zložitosti právneho sporu vedeného v konaní pred prvostupňovým súdom a nie je ani vyvolaná správaním sťažovateľa.“

Toto tvrdenie sťažovanie nie je celkom opodstatnené z dôvodu, že vec je veľmi zložitá najmä čo sa týka zisťovania skutkového stavu, bez ktorého nemožno vec ani správne právne posúdiť. Dôkazom náročnosti veci po stránke skutkovej je vypracovaný znalecký posudok v rozsahu cca 150 strán(...) a stanoviská žalobcu k tomuto znaleckému posudku, ktoré sú rozsiahle a odborné, čo spôsobovalo ťažkosti tieto vôbec správne pochopiť. Dôkazom náročnosti skutkového stavu je aj samotný prevádzkový poriadok kotla a úpravne vody(...)

Podľa názoru súdu vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia znaleckého dokazovania. Súd v danej veci konal štandardným procesným postupom. Vo veci nebolo možné skôr rozhodnúť nielen z dôvodu nutnosti nariadiť znalecké dokazovanie, ale aj z dôvodu správania sa samotného žalobcu, jeho nespolupráce so súdom, keď odpredal predmet sporu /samotný kotol/ bez toho, aby o tom informoval súd. Žalobca už pri podaní žaloby nezabezpečil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Sťažovateľ v závere udáva, že sa dostal do ťaživej právnej neistoty a že došlo aj ku komplikáciám v súvislosti s prevodmi obchodných podielov. Podľa názoru súdu toto tvrdenie sťažovateľ ničím nepreukázal, keďže pohľadávku zaplatenie ktorej je predmetom sporu nadobudol bezplatne na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 25. 6. 2007(...)

Na pojednávaní dňa 8. 3. 2013 bol medzi účastníkmi uzavretý zmier(...)

Z uvedených dôvodov navrhujem ústavnú sťažnosť žalobcu zamietnuť. Ak k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov došlo, nie konaním tunajšieho súdu.

V prípade pochybnosti o nami uvádzanej argumentácii vo vzťahu k nároku, ktorý si uplatnil sťažovateľ žiadame, aby Ústavný súd SR o sťažnosti vykonal ústne pojednávanie. V opačnom prípade súhlasíme s upustením od ústneho pojednávania. (...)»

2.2 Právny zástupca sťažovateľa v reakcii na uvedené vyjadrenie predsedu okresného súdu zaujal toto stanovisko:

«(...) Sťažovateľ chce poukázať na to, že Okresný súd Michalovce vo svojom vyjadrení nesprávne interpretuje otázku prejudiciality konania na Okresnom súde Michalovce a konania na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 4Cb/74/2008. V nasledujúcom texte sa vyjadrí sťažovateľ k tomu, že kauzalita oboch súdnych konaní nebola taká, aby to nevyhnutne viedlo k prerušeniu konania na Okresnom súde Michalovce.

Osobitne chce sťažovateľ poukázať na postup súdu, a to aj vo svetle informácie z Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, z ktorej vyplýva, že znalec o. i. postupoval nad rámec svojho oprávnenia, pretože posudzoval otázky spadajúce pod odbor: ekonómia a manažment. Na túto okolnosť sťažovateľ upozornil súd už skôr, ale bez akéhokoľvek efektu.

Súčasne sťažovateľ musí reagovať na to, že vo vyjadrení Okresného súdu Michalovce sú mnohé nepresnosti, ktoré v konečnom dôsledku navodzujú mylný dojem, ako keby sťažovateľ svojim správaním prispel k prieťahu. Priamo zo súdneho spisu sp. zn. 18Cb/326/2006 sa však dá zistiť, že mnohé tvrdenia porušovateľa sú v rozpore so skutočným stavom veci.

Ad) Časový sled úkonov súdu(...)

Pre získanie kompletného obrazu Okresným súdom Michalovce uvádzaný časový sled úkonov považujeme potrebné doplniť o nasledovné skutočnosti:

Okresný súd Michalovce zaslal žalobcovi odpor žalovaného dňa 06. 10. 2006, pričom žalovaný podal uvedený odpor dňa 13. 4. 2006. Žalobca sa vyjadril k odporu v stanovenej lehote dňa 18. 10. 2006.

Okresný súd Michalovce uvádza, že „žalobca požiadal Najvyšší súd SR“, aby vec pojednávaná na Okresnom súde Trnava bola pridelená na Okresný súd Michalovce. Skutočnosť je taká, že žalobca svoj návrh na prikázanie tejto veci zaslal na Okresný súd Trnava.

Okresný súd Michalovce ďalej uvádza, že dňa 22. 3. 2007 mu „Okresný súd Trnava oznámil, že doposiaľ vec nebola pridelená konkrétnemu sudcovi“. Z dokumentácie žalobcu ako aj zo samotného stanoviska Okresného súdu Michalovce zo dňa 15. 3. 2012 na sťažnosť

žalobcu vyplýva, že už minimálne 24. 1. 2006 bola vec pridelená konkrétnemu sudcovi a až následne z organizačných dôvodov prerozdeľovaná.

Okresný súd Michalovce uvádza, že „žalobca dňa 29. 3. 2008 predložil súdu uznesenie NS SR zo dňa 18. 9. 2007... ktorým ponechal pojednávanie na OS v Trnave“. Zo samotného stanoviska OS Michalovce zo dňa 15. 3. 2012 na sťažnosť žalobcu vyplýva, že OS v Trnave už 17. 12. 2007 túto skutočnosť písomne oznámil OS v Michalovciach.

K stanoviskám žalobcu voči znaleckému posudku uvádzame, že žalobca od samého počiatku namietal, že súdom určený znalec z odboru energetika

* mal posudzovať a aj posudzoval otázky spadajúce pod odbor ekonómia a manažment, t. j. nad rámec svojho oprávnenia

* sa v znaleckom posudku dopustil pochybení

* a teda, že posudok ako celok bude pre účely dokazovania s veľkou pravdepodobnosťou nepoužiteľný

OS Michalovce svojim uznesením dňa 28. 1. 2013 znalcovi priznal znalečné vo výške spolu 1009,13 €, pričom krátil znalcom požadovanú tarifnú odmenu o 263,94 € z dôvodov uznania niektorých chýb, na ktoré upozornil a zdokladoval na vlastné náklady žalobca. Napokon bolo znalečné ešte nižšie.

Žalobca dňa 24. 9. 2012 podal na Ministerstvo spravodlivosti SR podnet na preskúmanie činnosti uvedeného znalca. MS SR dňa 9. 10. 2012 oznámilo žalobcovi, že podnet prijalo a začalo ho prešetrovať. Dňa 5. 2. 2013 MS SR oznámilo, že žalobcom namietaný znalecký úkon dalo na posúdenie znaleckému ústavu S. v B. a na podklade záveru tohto znaleckého ústavu rozhodne o ďalšom postupe.

Dňa 25. 6. 2013 Ministerstvo spravodlivosti SR žalobcovi následne oznámilo, že vo veci namietaného znaleckého posudku bolo dňa 17. 6. 2013 začaté správne konanie.

Tieto skutočnosti uvádza sťažovateľ preto, lebo chce poukázať na to, že postup súdu pri dokazovaní, konkrétne pri znaleckom dokazovaní, nemožno hodnotiť ako efektívny. Výsledok správneho konania však sťažovateľ neprejudikuje.

Ad) Vzťah konania vedeného na Okresnom súde v Piešťanoch pod č. k. 4Cb/74/2008 a na Okresnom súde v Michalovciach, pod č. k. 18Cb/326/2000(...)

Okresný súd Michalovce uvádza, že „Z obsahu sťažnosti je zrejmé, že žalobca nepochopil vzájomnú súvislosť konaní na OS v Piešťanoch a OS Michalovce.“

i) *Sťažovateľ v procesnom postavení žalobcu neuviedol, že by konanie na Okresnom súde v Piešťanoch vedené pod sp. zn. 4Cb/74/2008 a konanie vedené na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 18Cb/326/2006 mali mať obidva nároky zhodné, teda že by sa v tomto prípade jednalo o prekážku litispendencie. Sťažovateľ dáva do pozornosti list -prípis sp. zn. 1Spr 6/2012 datovaný ku dňu 15. 03. 2012 označený ako Vec: Sťažnosť proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov - vybavenie, ktorý adresoval Okresný súd Michalovce sťažovateľovi v nadväznosti na sťažnosť sťažovateľa. Predmetný list doložil sťažovateľ ako prílohu k sťažnosti podľa čl. 127 Ústavy, ktorú podal na Ústavný súd 07. 06. 2012. V odpovedi na sťažnosť RNDr. D. M. Okresný súd Michalovce o. i. uvádza: „Na výzvu súdu žalobca dňa 1. 4. 2008 doručil súdu žalobu prejednávaniu na OS Trnava pod sp. zn. 22Cb 145/2005, ktorú konajúci sudca vyhodnotil tak, že nároky v nej uplatnené sú zhodné s vecou prejednanou na OS Michalovce pod sp. zn. 18Cb 326/2006.“ Predmetnú odpoveď na sťažnosť prikladáme s tým, že predmetný text sme zvýraznili zvýrazňovačom. (...)*

ii) *Sťažovateľ v sťažnosti podľa čl. 127 ods. 2 Ústavy reagoval na to, čo uviedol podpredseda Okresného súdu Michalovce v odpovedi na sťažnosť sťažovateľa zo dňa 13. 02. 2012. A uviedol tam zhodnosť nárokov, ku ktorej mal konajúci sudca dospieť. Sťažovateľ mohol reagovať len na tú argumentáciu porušovateľa, ktorú v odpovedi zo dňa 15. 03. 2012 porušovateľ prezentoval (vyslovil), lebo na argumentáciu v odpovedi zo dňa 15. 03. 2013 nevyslovenú (teda nenachádzajúcu sa), reagovať nemožno.*

iii) *S argumentáciou o prejudicialite sa sťažovateľ oboznámil až z Vyjadrenia k ústavnej sťažnosti, s touto argumentáciou vo vzťahu k tejto sťažnosti sa nestotožňuje a čo odôvodní v nasledujúcom texte a ponecháva na posúdení Ústavného súdu, s ktorou argumentáciou sa stotožní, resp. ku ktorej argumentácii sa prikloní, z čoho vyplynie aj záver, či sťažovateľ pochopil alebo nepochopil vzájomnú súvislosť predmetných konaní.*

iv) *V konaní na Okresnom súde Piešťany žiadateľ navrhovateľ vrátenie kúpnej ceny. Dôvodil tým, že dodaná úpravňa vody je vadná, viackrát ju reklamoval, závada odstránená nebola, a tak žalobca odstúpil od kúpnej zmluvy a žiadateľ vrátiť kúpnu cenu.*

v) *V konaní na OS Michalovce sa žalobca domáhal náhrady škody vzniknutej najmä v dôsledku vzniku usadenín (inkrustov) v kotli v dôsledku vadnej činnosti úpravne vody.*

vi) Sťažovateľ súhlasí s tým, že podstatu prejudiciality treba chápať ako kauzálny vzťah medzi dvoma subjektívnymi právami, z ktorých jedno je podmienené druhým. Nestotožňuje sa však so spôsobom ako porušovateľ pochopil tento kauzálny vzťah v danom prípade, keďže sťažovateľ dospel k záveru(...): „Pre záväznosť tunajšieho súdu nie je rozhodujúce, z akých dôkazov vychádzal OS v Piešťanoch pri právnom posúdení tejto predbežnej otázky (t. j. vadnosť predmetu kúpy, teda či bolo alebo nebolo nutné znalecké dokazovanie, rozhodujúci je právoplatný rozsudok, v ktorom bolo rozhodnuté o právnom následku (vadnosti predmetu kúpy).

Zdôvodnenie nášho nestotožnenia:

- Právoplatný rozsudok OS v Piešťanoch mal dať odpoveď na otázku, či žalobca mal alebo nemal právo odstúpiť od kúpnej zmluvy podľa § 436 ods. (2) Obchodného zákonníka, pričom vadnosť tovaru ako len jeden z dôvodov na odstúpenie, ktoré musia byť splnené súčasne, môže byť posudzovaná z aj iných dôvodov ako len zanesenia kotla, napr. opakovaná a častá poruchovosť, nedodržanie zmluvne deklarovanej kapacity a pod. To všetko bolo žalobcom reklamované a mohlo byť uznateľné ako vada tovaru, ale nemuselo to automaticky znamenať poškodenie kotla.

- Ak by aj Okresný súd Piešťany rozhodol, že žalobca na OS v Piešťanoch nemá nárok na vrátenie kúpnej ceny z dôvodu odstúpenia od kúpnej zmluvy neznamená to automaticky, že dodaná úpravňa vody nie je vadná a že nemohla zaniestť kotol. Neplatnosť odstúpenia od zmluvy mohla byť spôsobená napr. nedodržaním iných zákonom požadovaných skutočností a to aj za predpokladu, že predmet kúpy mohol byť bez akýchkoľvek pochybností vadný. K znaleckému dokazovaniu vadnosti úpravne vody ani nemuselo dôjsť.

- Ale ani v prípade, ak by Okresný súd Piešťany rozhodol, že žalobca na OS v Piešťanoch má nárok na vrátenie kúpnej ceny z dôvodu opodstatneného odstúpenia od kúpnej zmluvy, tak to by neznamenal automaticky, že dodaná úpravňa vody skutočne spôsobila škodu na kotle.

- Právoplatný rozsudok OS v Piešťanoch môže, ale aj nemusí mať vplyv na pojednávanie vo veci škody na kotle na OS v Michalovciach, T. j. spor prejednávaný na OS v Michalovciach nie je v takom kauzálnom vzťahu k veci prejednáwanej na OS

Piešťany, aby zakladal deklarovanú nevyhnutnú prejudicialitu a teda odôvodňoval tým prerušenie konania na OS v Michalovciach.

- Okresný súd Michalovce navyše odôvodnil prerušenie konania tým, že „Predpokladom vrátenia kúpnej ceny žalovaným je posúdenie či odstúpenie od kúpnej zmluvy žalobcom je opodstatnené. Podľa názoru súdu vyriešenie tejto základnej otázky, odstúpenia od zmluvy má vplyv aj na nárok žalobcu na náhradu škody, ktorú uplatňuje v tomto konaní. Od posúdenia tejto základnej otázky závisí aj posúdenie nároku žalobcu na náhradu škody“ - uznesenie Okresného súdu Michalovce č. k. 18Cb/326/2006-145 zo dňa 26. 08. 2008. Takto poňatá prejudicialita nemôže byť správna.

- K tomu, aby Okresný súd Michalovce mohol správne posúdiť, či došlo ku škode v dôsledku vzniku inkrustácie (usadením) na kotle podľa názoru sťažovateľa bolo potrebné posúdiť

** či kotol je alebo nie je zanesený. Ak by kotol nebol zanesený, nárok na náhradu škody nie je,*

** ak by bol kotol zanesený, bolo následne potrebné zistiť či zanesenie kotla spôsobila inkriminovaná úpravňa vody alebo niečo iné*

** ak zanesenie kotla spôsobila úpravňa vody, bolo potrebné zistiť či toto zanesenie bolo spôsobené „prirodzene“, t. j. pri bežnej a správnej prevádzke úpravne vody, resp. či rozsah a stupeň vadnosti úpravne vody odpovedá miere poškodenia kotla.*

Z vyššie uvedenej analýzy jednoznačne vyplýva, že podľa nášho názoru Okresný súd Michalovce mal v rámci dokazovania bezodkladne nájsť odpovede na otázky:

** Je kotol zanesený? T. j. mohla vôbec vzniknúť nejaká škoda?*

** Je úpravňa vody vadná? Je stupeň vadnosti úpravne vody odpovedajúci miere poškodenia kotla?*

Ak by aj OS v Piešťanoch vykonal znalecké dokazovanie vadnosti úpravne vody a zistil by, že úpravňa vody je vadná v takej miere, že odstúpenie od zmluvy bolo oprávnené, aj tak by Okresný súd Michalovce musel v každom prípade následne vykonať ďalšie znalecké dokazovanie - škody na kotly a dokazovanie miery spojitosti tejto škody s vadnosťou úpravne vody, ktorá môže byť iná pre vznik škody na kotly v porovnaní s nárokom na odstúpenie od zmluvy.

V súlade s vyššie uvedeným rozborom sťažovateľ považuje za neopodstatnený názor Okresného súdu Michalovce(...), že: ak by OS v Piešťanoch vo svojom rozhodnutí potvrdil vadné plnenie, tak už OS v Michalovciach nebude vykonávať žiadne dokazovanie ani skutočnosti, ktoré sa týkajú vadnosti dodávky,

Okresným súdom Michalovce ustanovený znalec z oblasti energetiky vo svojej výpovedi zo dňa 16. 11. 2012, ako aj vo svojom Vyjadrení zo dňa 12. 11. 2012 neustále naráža na problém, že sa má v roku 2012, t. j. po 6 rokoch, vyjadrovať k stavu veci (stav kotla, stav úpravne vody, ich technologické prepojenie), v akom boli v rokoch 2005 a 2006. Pričom znalec napr. v prípade kotla ani nevie povedať v akom stave mal pôvodný žalobca zanechať kotol v r. 2005, resp. 2006, aby aj v roku 2012 na ňom mohlo byť vykonané relevantné znalecké dokazovanie. Kotol nemal byť ani ďalej (6 rokov) prevádzkovaný, ani nemal byť jednoducho vypustený, ani zakonzervovaný. Obdobne je to aj s úpravňou vody. Pričom taktiež konštatuje, že akákoľvek vnútorná obhliadka by bola v r. 2012 nielen ekonomicky neefektívna, ale by ani už nepriniesla jednoznačné závery.

vii) Vykonávanie dokazovania znaleckým dokazovaním Okresným súdom v Michalovciach nezávisle od dokazovania na Okresnom súde Piešťany jednoznačne potvrdzuje názor sťažovateľa na to, že v tomto prípade nebol dôvod na prerušenie konania. Práve naopak, prerušením konania po skoro 3 rokoch od začatia konania a pokračovanie v konaní (zrušením uznesenia o prerušení konania) až po takmer 5,5 roku od začatia konania viedlo k tomu, že vykonávať znalecké dokazovanie už zrejme ani nemalo význam. Účastníci konania sú tak celé roky nielen v stave právnej neistoty, ale navyše sa majú finančne podieľať na znalečnom a v prípade sťažovateľa tento poukazujúc na možné vady znaleckého posudku vynakladá prostriedky na audítora, komunikuje so Slovenským štatistickým úradom a tiež aj s ministerstvom spravodlivosti, aby napokon verifikoval svoju domnienku o možných vadách znaleckého posudku.

Ad) Prerušenie konania a zrušenie uznesenia o prerušení konania a s tým namietané prieťahy(...)

viii) Bez ohľadu na to, že si Okresný súd Michalovce myslí, že sťažovateľovi sa nepodarilo pochopiť súvislosť konania na Okresnom súde Michalovce a na Okresnom súde Piešťany, dovolíme si tvrdiť, že k prieťahu nepochybne došlo.

ix) Okresný súd Michalovce sa zrejme domnieval, inak si to vysvetliť nevieme, že Okresný súd v Piešťanoch bude konať „rýchlejšie“ a vychádzajúc zo svojho právneho názoru o prejudicialite, prerušil konanie.

x) Zradnosť takejto domnienky sa prejavila aj v tom, že Okresný súd Piešťany konal s prietahmi, čo uznala aj predsedníčka Okresného súdu Piešťany po tom, ako podal sťažovateľ sťažnosť aj orgánu riadenia a správy súdu, t. j. predsedovi Okresného súdu Piešťany.

xi) Okresný súd Michalovce teda prerušil konanie z dôvodu, že čakal na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Piešťany, pričom taktiež nezobral do úvahy, že z dôvodu zrušenia a neskôr obnovy Okresného súdu Piešťany sa dalo logicky predpokladať, že konanie na Okresnom súde Piešťany bude časovo náročnejšie.

xii) To, že Okresný súd Michalovce žiadal viackrát neúspešne žalobu z Okresného súdu Piešťany, tak na to nemal sťažovateľ žiadny vplyv, pretože sťažovateľ nie je Okresným súdom Piešťany. Ak by Okresný súd Michalovce bol žiadal kópiu žaloby podanej na Okresný súd Piešťany, bol by túto kópiu sťažovateľ porušovateľovi doložil, čo sa aj okamžite stalo 1. 4. 2008.

xiii) Na str. 7. vyjadrenia OS v Michalovciach uvádza, že prvýkrát sa súd dozvedel o rozhodnutí NS SR až z podania žalobcu, ktoré bolo doručené súdu 1. 4. 2008. Ten istý OS v Michalovciach v zastúpení svojho podpredsedu súdu však v odpovedi na sťažnosť označená ako Vec: Sťažnosť proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov - vybavenie. Sp. zn. ISpr 6/2012 zo dňa 15. 3. 2012 uviedol, že o tejto skutočnosti sa už dozvedel priamo od OS Trnava listom zo dňa 17. 12. 2007.

xiv) Nesúhlasíme s tvrdením porušovateľa(...), že ak by nebol súd z vlastnej iniciatívy zrušil uznesenie o prerušení konania, tak by žalobca nemal možnosť podať ústavnú sťažnosť proti Okresnému súdu Michalovce, resp. by bol mohol podať ústavnú sťažnosť proti Okresnému súdu Piešťany. Tomuto tvrdeniu sťažovateľ možno len neporozumel, ale stotožniť sa s týmto názorom porušovateľa by vlastne znamenalo, že:

a. Ak súd preruší konanie a účastník konania sa neodvolal, už by potom k prietahom a/alebo k porušeniu práva na prejednanie vecí v primeranej lehote nemohlo dôjsť aj keby prerušenie trvalo neprimerane dlho alebo nebolo dôvodné?

b. Ak by sa sťažovateľ odvolal a odvolací súd potvrdil prerušenie konania, už by potom k pretrahom a/alebo k porušeniu práva na prejednanie veci v primeranej lehote nemohlo dôjsť aj keby prerušenie trvalo neprimerane dlho alebo nebolo dôvodné?

c. Ak by súčasne prerušil konanie Okresný súd Piešťany do právoplatného skončenia konania na Okresnom súde Michalovce a zároveň by prerušil konanie Okresný súd Michalovce do právoplatného skončenia konania na Okresnom súde Piešťany, a zároveň by sa sťažovateľ neodvolal, tak potom by už k pretrahom a/alebo k porušeniu práva na prejednanie veci v primeranej lehote nedošlo?

To, že neplynú lehoty, neznamená, že by zastal čas. Ten pre účastníka konania plynie.

Sťažovateľ uviedol dôvody, prečo k prerušeniu konania dôjsť nemalo. Proti uzneseniu o prerušení konania podal sťažovateľ odvolanie. Za významnú okolnosť možno považovať aj to, že Okresný súd Michalovce napokon prerušenie zrušil, čo len potvrdzuje názor sťažovateľa, že konať vo veci bolo možno aj bez prerušenia konania. Navyše:

1. Návrh je podaný koncom decembra 2005,
2. Prvé pojednávanie vo veci samej je v januári 2007,
3. Konanie súd prerušil v auguste 2008.

Súd sa rozhodol konanie prerušiť už v čase, keď by mal mať vec meritórne rozhodnutú.

Ad) Vplyv námietky miestnej nepríslušnosti uplatnenej žalovaným na namietané pretrahy v konaní(...)

xv) Sťažovateľ zotrváva na tvrdení, že Okresný súd Michalovce bol miestne príslušným súdom, príslušnosť daná na výber vyplýva v tomto prípade priamo z O. s. p. Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dalo v tomto prípade sťažovateľovi jednoznačne za pravdu.

xvi) Okresný súd Michalovce(...) uvádza, že v roku 2006 postúpil vec Okresnému súdu v Trnave z opatrnosti a s odvolaním sa na judikatúru slovenských súdov. V ďalšom pritom poukazuje len na uznesenie Krajského súdu Trnava zo dňa 18. 10. 2011, t. j. na uznesenie, ktoré bolo vydané až 5 rokov po jeho rozhodnutí.

xvii) Podľa nášho názoru sa porušovateľ zrejme mýli, ak si myslí, že v prípade, ak by nenamietol svoju nepríslušnosť, tak by rozhodol uznesením podľa § 167 ods. 1 O. s. p., voči

ktorému by bolo prípustné odvolanie a teda bola by procesná situácia z hľadiska k prieťahu v konaní zrejme zhodná ako v tomto prípade. Ak súd námietke nepríslušnosti nevyhoví, tak sa s touto okolnosťou podľa nášho názoru vysporiada v konečnom rozhodnutí.

Ad) Vplyv dĺžky konania na dôkaznú situáciu sťažovateľa(...)

xviii) Porušovateľ v tejto časti uvádza niekoľko tvrdení, ktorými chce ukázať, že sám žalobca (sťažovateľ) si údajne neplnil svoje procesné povinnosti a jeho nečinnosť predkladať dôkazy údajne nahradzoval samotný súd. K tomuto uvádzame nasledovné:

a. K škode na kotle: Okresný súd Michalovce cituje(...) len určité časti zo správy z odbornej prehliadky kotla (bola už súčasťou žaloby podanej v decembri 2005), ktoré dáva do vzájomného rozporu. K tomuto uvádzame, že takto definovaný údajný rozpor sa nenachádza ani v znaleckom posudku znalca. V uvedenej správe odborne znalej organizácie sa aj uvádza: „Počas prevádzky kotla v období od 22. 4. 2005 do 10. 10. 2005 bola v prevádzke nová ionexová úprava vody. V kotle na trúbkách je úsad inkrustov Ca⁺, Mg... Nová úpravovňa na výstupe po regenerácii počas prevádzky kotla prekračuje dovolenú hodnotu tvrdosti... Takéto hodnoty nevyhovujú: - rozpor s STN..., - rozpor s pasportom kotla... Záver: Pokiaľ nová úpravňa vody nebude dávať trvalo vyhovujúce výsledky v súlade s STN077401 a pasportom kotla nesmie sa používať!!! Zhoršenie kvality kotlovej vody sú mimoriadne podmienky, je to dôvod na odstavenie kotla z prevádzky - rozpor s čl. 72 STN070710.“

Pôvodný žalobca predložil súdu nie svoj názor na škodu kotla, ale predložil oficiálnu správu z pravidelnej obhliadky kotla vypracovanú odborne oprávnenou organizáciou, v ktorej je jasne nielen definované oprávnenou osobou od kedy a do kedy bola v prevádzke nová úpravňa vody, ale je tam jednoznačne odborne znalou osobou definovaná priama príčinná súvislosť medzi dodanou úpravňou vody a medzi zanesením kotla.

b. K nedostatočnej špecifikácii ďalších zvýšených nákladov: Na základe uznesenia súdu zo dňa 17. 1. 2007(...) pôvodný žalobca doložil súdu túto špecifikáciu ešte 15. 2. 2007, ktorá bola však doručená žalovanej strane až krátkou cestou na pojednávaní 14. 9. 2011.

c. Zo zápisníc z prvého pojednávania vo veci (17. 1. 2007) a z najbližšieho druhého pojednávania (14. 9. 2011) jednoznačne vyplýva, že súd sa na týchto pojednávaniach venoval otázke kúpy úpravne vody, jej spôsobu fungovania. K detailom vo veci kotla sa vôbec nedostalo. Súvisu medzi úpravňou vody a zanesením kotla sa súd začal v podstate

venovať až na pojednávaní dňa 18. 1. 2012, t. j. až po 6 rokoch od podania žaloby o náhradu škody. Na tomto pojednávaní rozhodol, že bude vykonané znalecké dokazovanie.

d. Porušovateľ(...) uvádza, že žalobca už pri podaní žaloby musel predpokladať svoju dôkaznú povinnosť a zabezpečiť si dôkazy v uvedenom konaní, ktoré musí mať pripravené. K tomuto uvádzame: Sťažovateľ si je vedomý svojich povinností podľa § 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O. s. p. Sťažovateľ si túto povinnosť plnil, pri podávaní žaloby si však pôvodný žalobca nebol a ani nemohol byť vedomý toho, že k relevantnému prejednávaniu podstaty sporu dôjde až po cca 6 rokoch (bez toho, aby sa na takomto časovom posune aktívne spolupodieľal) a tak sa dostával viac a viac do potenciálnej ďalšej dôkaznej núdze. Kotol bol nevyhnutnou súčasťou celého technologického výrobného procesu. Ako vyplynulo z výstupov znalca, ani znalec nevedel ako by žalobca vôbec mal „zarchivovať stav kotla a úpravne vody, aby aj po 6 rokoch sa mohlo vykonať znalecké dokazovanie a tým prípadne preveriť tvrdenia odborne oprávnené organizácie v Správe z odbornej prehliadky kotla zo dňa 1. 12. 2005.

xix) Porušovateľ tvrdí, že sťažovateľ ani na konaní konanom dňa 18. 01. 2012 neoznámil súdu, že sťažovateľ kotol odpredal inej spoločnosti. Toto tvrdenie porušovateľa sa nezakladá na pravde: Listom zo dňa 20. 10. 2011 porušovateľ vyzval žalobcu, aby oznámil, či sa previedlo vyčistenie kotla, lebo údajne v samotnom konaní doposiaľ to nebolo zistené. Sťažovateľ vo svojom vyjadrení zo dňa 14. 11. 2011

a. jednak opätovne potvrdil, že k vyčisteniu kotla nedošlo (podotýkame, že táto skutočnosť je súdu známa už od 17. 1. 2007, kde žalobca od súdu dostal totožnú otázku, na ktorú aj rovnako odpovedal. T. j. táto skutočnosť už bola súdom zistená na prvom pojednávaní ešte v r. 2007.

b. Okrem toho sťažovateľ v danom vyjadrení už 14. 11. 2011 súdu oznámil, že v období po pojednávaní v r. 2007 bol kotol predaný, pričom doložil súdu faktúru č. 20070423 aj s prílohami, z ktorých vyplýva, že cena kotla zohľadňovala jeho stav (zanesenie) a potrebu jeho vyčistenia. Túto skutočnosť opätovne uviedol súdu aj na danom pojednávaní dňa 18. 1. 2012 čoho dôkazom je aj samotné znenie listu zo dňa 3. 2. 2012, kde to taktiež uvádza. Taktiež priamo na pojednávaní dňa 18. 1. 2012 súdu oznámil, že ako postupník nemá k dispozícii prevádzkový denník, napriek tomu mu súd túto povinnosť uložil.

Takže ani toto tvrdenie súdu, že mu to oznámil až podaním 3. 2. 2012 sa nezakladá na skutočnosti.

c. Ďalej podotýkame, že sťažovateľ je postupníkom v tomto spore a nikdy nebol vlastníkom kotla a ani úpravne vody. Sťažovateľ preto ani nikdy nemohol predať kotol.

xx) Porušovateľ uvádza ako jeden z dôkazov údajného neplnenia si povinností žalobcu, že žalobca na pojednávaní dňa 18. 1. 2012 nevedel de facto okamžite odpovedať na otázku či ku dňu 1. 12. 2005 bola v prevádzke nová úpravňa vody. Podotýkame, že v spise od samého podania žaloby, t. j. od decembra 2005 je Správa z odbornej prehliadky kotla zo dňa 1. 12. 2005, v ktorej sa explicitne píše, že nová úpravňa vody bola v prevádzke od 22. 4. 2005 do 10. 10. 2005. Z toho vyplýva, že dňa 1. 12. 2005 nebola v prevádzke a súdu táto skutočnosť bola známa zo spisu.

xxi) Porušovateľ(...) taktiež uvádza, že do dnešného dňa (t. j. 22. 3. 2013) žalobca nepredložil súdu dôkazy, bez ktorých údajne nie je možné zistiť vznik škody a jeho výšku. K tomuto uvádzame, že už dňa 8. 3. 2013, porušovateľ schválil daným dňom právoplatný a vykonateľný súdny zmier, na základe ktorého je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi 7.500,- € a uhradiť všetky trovy štátu. Z tohto dôvodu ani žalobca ani žalovaný už nemajú žiadnu povinnosť po tomto právoplatnom zmiere ešte predkladať porušovateľovi nejaké dôkazy, keďže po viac ako 7 (siedmych rokoch) priebehu sporu sa strany sporu rozhodli tento stav ukončiť radšej sami súdnym zmirom a vyriešiť tak svoju bezútešnú situáciu.

xxii) Porušovateľ(...) uvádza, že žalobca podaním dňa 4. 10. 2012 navrhol vypočutie svedka Ing. K. Súd promptne svedka predvolal... svedok predvolanie neprevzal, preto ho predvolal na ďalšie pojednávanie... K tomuto sťažovateľ potrebuje danú informáciu doplniť o nasledovné skutočnosti:

Predvolanie svedka Ing. K. požadoval žalovaný, nie žalobca, ešte na 2. pojednávaní dňa 14. 9. 2011. Súd predvolal z iniciatívy žalovaného Ing. K. na pojednávanie dňa 18. 1. 2012. Na pojednávaní dňa 18. 1. 2012(...) súd konštatoval, že Ing. K. sa nedostavil a ani neospravedlnil, aj keď jeho predvolanie bolo vykázané, t. j. svedok si predvolanie prevzal. To znamená, že žalobca svojim podaním zo dňa 4. 10. 2012 len opakoval potrebu predvolať svedka, ktorého už predtým požadoval predvolať žalovaný, a ktorý sa bez ospravedlnenia nedostavil.

xxiii) *Porušovateľ v závere(...) konštatuje, že potreba znaleckého dokazovania bola nezávislá od spolupráce sťažovateľa. Porušovateľ však rozhodnutie o vypracovaní znaleckého posudku prijal až po približne 6,5 rokoch od podania žaloby, pričom žalobca od samého počiatku namietal, že súdom určený znalec z odboru energetika*

** mal posudzovať a aj posudzoval otázky spadajúce pod odbor ekonómia a manažment, t. j. nad rámec svojho oprávnenia*

** sa v znaleckom posudku dopustil pochybení*

** a teda, že posudok bude vo veľkej časti pre účely dokazovania nepoužiteľný.*

Tvrdenie o tom, že sťažovateľ nespolupracoval so súdom, lebo odpredal kotol, je, ako sme už uviedli vyššie, mylné, lebo sťažovateľ nebol vlastníkom kotla. Ale aj keby žalobca bol vlastníkom kotla, tak treba vziať do úvahy to, že ťažko od niekoho spravodlivo požadovať, aby v súdnom konaní trvajúcim toľko rokov opatroval kotol a zvyšoval tak svoju stratu.

Pokiaľ ide o „rozsiahle“ a „odborné“ stanoviská žalobcu, tak tieto stanoviská zaiste neprispeli k prieťahom v konaní, ale pomohli reálne zhodnotiť kvalitu znaleckého dokazovania, ktorú sťažovateľ spochybňoval. Sťažovateľ však neprejudikuje výsledky správneho konania, o ktorom bol informovaný Ministerstvom spravodlivosti SR.

xxiv) *To, že porušovateľ po viac ako 2,5 roku od začatia konania, toto konanie preruší, neznamená, že by nebolo došlo k zbytočným prieťahom, resp. k porušeniu čl. 6 ods. 1 Dohovoru v zmysle ktorého Ústavný súd vykladá aj čl. 48 ods. 2 Ústavy. V tomto prípade sa nejednalo o takú prekážku, pre ktorú by bolo objektívne nevyhnutné konanie prerušiť. Ak by o takúto prekážku bolo išlo, Okresný súd Michalovce by konanie prerušil zaiste už skôr. Ak by sme mechanicky bez zohľadnenia tejto okolnosti dospeli k záveru, že akékoľvek prerušenie konania bude viesť k tomu, že ústavný súd nebude posudzovať nečinnosť súdu ako zbytočné prieťahy, tak potom by to viedlo k ťažko udržateľným záverom.*

xxv) *Krajský súd v Trnave rozhodol 27. 12. 2012 o tom, že zrušuje rozsudok Okresného súdu Piešťany zo dňa 04. 07. 2011, v zrušujúcom uznesení zaujal názor o možnom znaleckom dokazovaní. Ak vezmeme do úvahy, že aj na Okresnom súde Piešťany by sa malo vykonať prípadne znalecké dokazovanie, a potom by súd meritórne rozhodol, pričom by následne prebehlo odvolacie konanie, tak aj keby by sa skončilo meritórne konanie na Okresnom súde Piešťany v roku 2013 alebo 2014, tak odvolacie konanie na (preťaženom Krajskom súde v Trnave) by sa mohlo očakávať tak najskôr v roku 2014 –*

2015. Z tohto pohľadu možno hodnotiť rozhodnutie porušovateľa o tom, že bude pokračovať v konaní jednoznačne za správne.

Lebo ak by Okresný súd Michalovce pokračoval v konaní až po právoplatnom ukončení konania na Okresnom súde Piešťany, tak kedy by bolo ukončené konanie sp. zn. 18Cb/326/2006 v prvom stupni a kedy by bol rozsudok právoplatný? A je vôbec ťažko si predstaviť, že by sa v r. 2015, t. j. po 10 (desiatich) rokoch malo ešte vôbec len začať ďalšie znalecké dokazovanie týkajúce sa hoci len samotného kotla.

Sťažovateľ zastáva názor, že konanie ani nebol dôvod prerušovať a už vôbec nie po viac ako 2,5 roku od začatia konania.

Vyjadrenie k ústnosti pojednávania

Vzhľadom na zložitosť predmetnej veci sťažovateľ trvá, aby sa v tejto veci konalo ústne pojednávanie.

(...)Dispozícia s návrhom

Vzhľadom na to, že v predmetnej veci došlo k súdnemu zmieru a uznesenie o jeho schválení nadobudlo právoplatnosť, upravuje sťažovateľ petit tak, že nežiada, aby Ústavný súd Slovenskej republiky prikázal Okresnému súde Michalovce, aby v konaní sp. zn. 18Cb/326/2006 konal bez prietáhov, nakoľko tento príkaz už je bezpredmetný.

Vo zvyšnej časti sťažovateľ trvá na podanej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.»

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 18 Cb 326/2006:

Dňa 28. decembra 2005 obchodná spoločnosť F., s. r. o. (ďalej len „žalobkyňa“), podala na okresnom súde proti J. L. – A. C. (ďalej len „žalovaný“), žalobný návrh na zaplatenie sumy 353 867 Sk s príslušenstvom (z titulu náhrady škody). Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 18 Cb 221/2005.

Dňa 5. januára 2006 okresný súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh.

Dňa 12. januára 2006 žalobca uhradil súdny poplatok.

Dňa 16. marca 2006 okresný súd vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 18 Cb 221/2005-53, ktorým žalobnému návrhu vyhovel.

Dňa 18. apríla 2006 bol okresnému súdu doručený odpor žalovaného proti uvedenému platobnému rozkazu.

Dňa 15. mája 2006 okresný súd postúpil vec Okresnému súdu Trnava z dôvodu miestnej príslušnosti. Vec bola na tomto súde zaevidovaná pod sp. zn. 38 Cb 71/2006.

Dňa 5. júna 2006 bola vec postúpená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), aby rozhodol o kompetenčnom konflikte medzi Okresným súdom Trnava a okresným súdom.

Dňa 27. júla 2006 najvyšší súd uznesením č. k. 1 Ndob 26/2006-68 rozhodol, že miestne príslušným na prerokovanie danej veci je okresný súd.

Dňa 22. septembra 2006 bol spis odstúpený okresnému súdu. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 18 Cb 326/2006.

Dňa 9. októbra 2006 okresný súd vyzval žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku za podaný odpor. Súd v rovnaký deň vyzval žalobkyňu, aby sa vyjadrila k podanému odporu.

Dňa 17. októbra 2006 žalovaný uhradil uvedený poplatok za odpor.

Dňa 19. októbra 2006 sa žalobkyňa písomne vyjadrila k odporu.

Dňa 4. decembra 2006 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 17. január 2007.

Dňa 17. januára 2007 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito aj s tým, že žalobkyňa mala v určenej lehote špecifikovať vznik škody.

Dňa 31. januára 2007 sa okresný súd dopytoval na Okresnom súde Trnava, v akom štádiu sa nachádza vec vedená na tamojšom súde pod sp. zn. 22 Cb 145/2005.

Dňa 19. februára 2007 žalobkyňa špecifikovala „vznik škody“.

Dňa 22. marca 2007 sa okresný súd opakovane dopytoval na Okresnom súde Trnava, v akom štádiu sa nachádza vec vedená na tamojšom súde pod sp. zn. 22 Cb 145/2005.

Dňa 5. apríla 2007 Okresný súd Trnava reagoval na dopyt okresného súdu.

Dňa 24. júla 2007 žalobkyňa doručila súdu návrh na zmenu účastníka konania.

Dňa 22. augusta 2007 okresný súd vyzval žalobkyňu na zaslanie predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky.

Dňa 31. augusta 2007 žalobkyňa predložila súdu požadovanú zmluvu.

Dňa 15. októbra 2007 okresný súd uznesením č. k. 18 Cb 326/2005-122 pripustil, aby do konania vstúpil sťažovateľ na strane žalobcu. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 30. novembra 2007.

Dňa 5. decembra 2007 sa okresný súd dopytoval na Okresnom súde Trnava, v akom štádiu sa nachádza vec vedená na tamojšom súde pod sp. zn. 22 Cb 145/2005.

Dňa 17. decembra 2007 Okresný súd Trnava reagoval na dopyt okresného súdu.

Dňa 13. marca 2008 okresný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa na poskytnutie informácií vo vzťahu ku konaniu vedenému na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 22 Cb 145/2005.

Dňa 1. apríla 2008 právny zástupcu sťažovateľa zaslal súdu požadované dokumenty.

Dňa 18. apríla 2008 sa okresný súd dopytoval na Okresnom súde Piešťany, v akom štádiu sa nachádza vec „*F. s. r. o., c/a J. L. A. C. v konaní o 353.867,- Sk*“.

Dňa 28. apríla 2008 Okresný súd Piešťany v odpovedi na dopyt uviedol, že označené konanie nevedie.

Dňa 18. júna 2008 sa okresný súd dopytoval na Okresnom súde Piešťany, v akom štádiu sa nachádza vec „*F. S. s. r. o., c/a J. L. A. C. v konaní o 497 182,- Sk*“.

Dňa 26. júna 2008 Okresný súd Piešťany reagoval dopyt okresného súdu.

Dňa 26. augusta 2008 okresný súd uznesením č. k. 18 Cb 326/2006-145 prerušil napadnuté konanie „*do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde v Piešťanoch pod č. k. 4C/74/2008*“.

Dňa 10. októbra 2008 sťažovateľ podal odvolanie proti rozhodnutiu okresného súdu o prerušení konania.

Dňa 11. decembra 2008 bol spis predložený Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „*krajský súd*“), aby rozhodol o odvolaní sťažovateľa.

Dňa 30. septembra 2010 krajský súd uznesením č. k. 1 Cob 98/2008-162 potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa.

Dňa 8. októbra 2010 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 12. októbra 2010 sa okresný súd dopytoval na Okresnom súde Piešťany, v akom štádiu sa nachádza vec vedená na tamojšom súde pod sp. zn. 4 Cb 74/2008.

Dňa 18. októbra 2010 Okresný súd Piešťany reagoval na dopyt okresného súdu.

Dňa 17. marca 2011 okresný súd požiadal právneho zástupcu sťažovateľa, aby oznámil, v akom štádiu sa nachádza vec vedená na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 4 Cb 74/2008, a pokiaľ táto vec ešte skončená nie je, či súhlasí s tým, aby sa pokračovalo v prerušenom konaní.

Dňa 4. apríla 2011 právny zástupca sťažovateľa reagoval na uvedenú žiadosť súdu, pričom uviedol, že „*navrhovateľ žiada, aby Okresný súd Michalovce vo veci konal aj pred rozhodnutím Okresného súdu Piešťany*“.

Dňa 11. apríla 2011 okresný súd uznesením č. k. 18 Cb 326/2006-174 zrušil svoje uznesenie z 26. augusta 2008 o prerušení napadnutého konania.

Dňa 6. júla 2011 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 14. september 2011.

Dňa 14. septembra 2011 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito „*z dôvodu posúdenia ďalšieho postupu v konaní*“, predloženia listín a adres svedkov zo strany žalovaného.

Dňa 23. septembra 2011 žalovaný spresnil mená navrhnutých svedkov.

Dňa 3. októbra 2011 sťažovateľ doručil okresnému súdu požadované listiny.

Dňa 17. októbra 2011 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 7. december 2011.

Dňa 20. októbra 2011 okresný súd vyzval sťažovateľa, aby preukázal vznik predmetnej škody.

Dňa 16. novembra 2011 sťažovateľ vyjadrením reagoval na výzvu okresného súdu.

Dňa 30. novembra 2011 bolo nariadené pojednávanie odročené na 18. január 2012.

Dňa 18. januára 2012 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené „*za účelom nariadenia znaleckého dokazovania*“. Účastníci mali okresnému súdu v určenej lehote oznámiť otázky pre znalca a založiť do spisu listinný dôkaz.

Dňa 7. a 8. februára 2012 sťažovateľ reagoval na uloženú povinnosť okresným súdom.

Dňa 14. februára 2012 žalovaný doručil okresnému súdu „*Otázky k znaleckému posudku*“. V ten istý deň súd vyžiadal od spoločnosti K. s. r. o., podklady k sporu.

Dňa 2. marca 2012 uvedená spoločnosť reagovala na žiadosť okresného súdu.

Dňa 7. marca 2012 žalovaný doručil okresnému súdu prípis s názvom „*Otázky k znaleckému posudku - oprava*“.

Dňa 12. marca 2012 bolo vo veci uznesením č. k. 18 Cb 326/2006-256 nariadené znalecké dokazovanie z odboru energetiky, odvetvia tepelnej energetiky.

Dňa 26. marca 2012 sťažovateľ požiadal okresný súd o predĺženie lehoty na úhradu preddavku na znalecké dokazovanie. Okresný súd v ten istý deň zaslal sťažovateľovi príkaz na úhradu zálohy na znalecké dokazovanie s tým, že zálohu má možnosť uhradiť do 10 dní od doručenia príkazu.

Dňa 4. apríla 2012 sťažovateľ podal odvolanie proti výroku uznesenia okresného súdu č. k. 18 Cb 326/2006-256, ktorým bola sťažovateľovi uložená povinnosť uhradiť preddavok na znalecké dokazovanie.

Dňa 9. mája 2012 okresný súd oznámil sťažovateľovi, že „*v záujme docielenia, čo najskoršieho rozhodnutia vo veci samej*“ bude spis predložený odvolaciemu súdu „*až pri konečnom rozhodnutí vo veci samej*“.

Dňa 30. mája 2012 sťažovateľ zaslal okresnému súdu podanie „*Ospravedlnenie nevykonania úhrady a žiadosť o predĺženie lehoty*“.

Dňa 1. júna 2012 bol okresnému súdu doručený vypracovaný znalecký posudok č. 6/2012.

Dňa 4. júna 2012 žalovaný požiadal okresný súd „*o oslobodenie od súdnych poplatkov (zloženie preddavku)*“.

Dňa 7. júna 2012 okresný súd vyzval sťažovateľa a žalovaného, aby sa vyjadrili k znaleckému posudku, a žalovaného navyše vyzval, aby predložil „*podklady na rozhodnutie o oslobodení od súdneho poplatku*“.

Dňa 28. júna 2012 bolo okresnému súdu doručené stanovisko žalovaného k znaleckému posudku.

Dňa 2. júla 2012 bolo okresnému súdu doručené stanovisko sťažovateľa k znaleckému posudku.

Dňa 3. júla 2012 žalovaný doručil okresnému súdu podklady na rozhodnutie o oslobodení od súdneho poplatku.

Dňa 9. augusta 2012 okresný súd zaslal znalcovi stanovisko sťažovateľa a taktiež aj žalovaného k znaleckému posudku s tým, aby sa k týmto stanoviskám znalec v určenej lehote písomne vyjadril. V rovnaký deň zaslal okresný súd stanovisko sťažovateľa žalovanému a stanovisko žalovaného sťažovateľovi, aby sa k týmto stanoviskám vyjadrili.

Dňa 13. septembra 2012 sa znalec vyjadril k stanoviskám účastníkov konania k znaleckému posudku.

Dňa 14. septembra 2012 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovaného k stanovisku sťažovateľa k znaleckému posudku.

Dňa 21. septembra 2012 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa k stanovisku žalovaného k predmetnému znaleckému posudku.

Dňa 28. septembra 2012 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 16. november 2012.

Dňa 8. októbra 2012 sťažovateľ navrhol vo veci vykonať dôkaz výsluchom svedka.

Dňa 14. novembra 2012 bolo okresnému súdu doručené doplnenie vyjadrenia sťažovateľa k stanovisku žalovaného k znaleckému posudku.

Dňa 16. novembra 2012 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 25. január 2013 s tým, že sťažovateľovi bolo uložené predložiť okresnému súdu ďalšie dôkazy. V rovnaký deň okresný súd vyzval spoločnosť E., spol. s r. o., na podanie informácií.

Dňa 19. decembra 2012 sťažovateľ podal na okresnom súde „*Návrhy na vykonanie dokazovania*“.

Dňa 31. decembra 2012 súd urgoval E., spol. s r. o., na podanie správy.

Dňa 9. januára 2013 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie znalca k námietkam sťažovateľa k znaleckému posudku.

Dňa 10. januára 2013 uvedené podanie znalca okresný súd zaslal účastníkom konania.

Dňa 21. januára 2013 právny zástupca žalovaného ospravedlnil svojho klienta na nariadenom pojednávaní z dôvodu „*choroby*“.

Dňa 22. januára 2013 znalec ospravedlnil svoju neúčasť na nariadenom pojednávaní a v ten istý deň spoločnosť E., spol. s r. o., reagovala na výzvy okresného súdu.

Dňa 25. januára 2013 bolo pojednávanie odročené na 8. marec 2013.

Dňa 28. januára 2013 súd priznal znalcovi uznesením č. k. 18 Cb 326/2006-626 znalečné.

Dňa 15. februára 2013 sťažovateľ podal proti uvedenému uzneseniu odvolanie.

Dňa 18. februára 2013 sťažovateľ doplnil svoje odvolanie proti uzneseniu okresného súdu č. k. 18 Cb 326/2006-626.

Dňa 8. marca 2013 okresný súd zmenil svoje uznesenie č. k. 18 Cb 326/2006-626 a uznesením č. k. 18 Cb 326/2006-665 schválil zmier uzavretý účastníkmi konania v napadnutom konaní. Uznesenie o schválení zmiaru nadobudlo právoplatnosť 21. marca 2013.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o náhradu škody (sťažovateľ sa domáhal náhrady škody vzniknutej najmä v dôsledku vzniku usadenín v kotli v dôsledku vadnej činnosti úpravne vody) vedenom pod sp. zn. 18 Cb 326/2006 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľa

na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov(...)

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná(...)

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého konania je náhrada škody, t. j. vec, ktorej povaha si vyžaduje osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu súdneho konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná

a skončená [§ 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“)] a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (mutatis mutandis I. ÚS 145/03, I. ÚS 19/00 a iné).

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie v napadnutom konaní bolo po skutkovej stránke nepochybne zložitú, pretože skutkové posúdenie veci si vyžadovalo úzko odborné poznatky o danej záležitosti, teda ani podľa názoru ústavného súdu vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia znaleckého dokazovania. Avšak napriek tomu, že zdĺhavý priebeh napadnutého konania ústavný súd nemôže pripísať (tak ako to bude uvedené v bode III/3) iba na vrub zložitosti veci, na túto okolnosť nemohol neprihliadať pri určení primeraného zadosťučinenia. Po právnej stránke možno danú vec považovať za štandardnú, nijako sa nevymykajúcu bežnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom. Dĺžka napadnutého konania teda nebola vyvolaná správaním sťažovateľa. Sťažovateľovi nemožno vyčítať „nespoluprácu so súdom“, keďže na pojednávaniach sa v podstate zúčastňoval, riadne a včas reagoval na výzvy súdu, podával vyjadrenia, navrhoval dôkazy. Podľa názoru ústavného súdu sťažovateľovi v okolnostiach danej veci nemožno vyčítať ani to, že už pri podaní žaloby nezabezpečil všetky dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pretože vzhľadom na špecifický predmet sporu ani nemusel vedieť, ktoré dôkazy sú najrelevantnejšie, a to, že po viac ako šesť rokov trvania napadnutého konania predal predmet dôležitý z pohľadu tohto sporu, mu už vonkoncom spravodlivo nemožno vyčítať. V konečnom dôsledku tým ohrozil „iba“ svoju dôkaznú situáciu, vystavil sa totiž hrozbe, že neunesie dôkazné bremeno.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a predovšetkým poukazuje na to, že občianske súdne konanie, ktoré bez meritórneho rozhodnutia súdu prvého stupňa trvá tak dlho, ako to je v danej veci, teda viac ako 7 rokov, možno už len na základe posúdenia tohto neprimeraného obdobia považovať za nezlučiteľné s imperatívom

ustanoveným v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Takáto zdlhavosť konania totiž v princípe predlžuje stav právnej neistoty dotknutej osoby do tej miery, že sa jej právo na súdnu ochranu stáva iluzórnym, a teda ho ohrozuje vo svojej podstate (m. m. I. ÚS 66/03).

Ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou tiež pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna (nesústredená) činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (napr. IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09).

Zo súvisiaceho spisu okresného súdu, ale aj z vyjadrenia účastníkov konania vyplýva, že napadnuté konanie bolo uznesením okresného súdu č. k. 18 Cb 326/2006-145 od 26. augusta 2008 do 11. apríla 2011 po dobu dvoch rokov a ôsmich mesiacov prerušené. Sťažovateľ namieta, že žiadne dôvody na prerušenie konania neexistovali a že okresný súd postupoval vo veci nesprávne a zapríčinil tým zbytočné prieťahy, keď prerušil predmetné konanie. Okresný súd však trvá na tom, že vec posudzovaná v napadnutom konaní (*„náhrada škody spôsobená vadnou dodávkou“*) a konanie vedené pred Okresným súdom Piešťany (*vrátenie kúpnej ceny z dôvodu odstúpenia od zmluvy*), pre ktoré bolo napadnuté konanie prerušené, spolu súviseli, pričom *„súvislosť týchto dvoch vecí vyplýva z princípu prejudiciality“*, a preto bolo potrebné napadnuté konanie prerušiť. Ústavný súd v tejto súvislosti poznamenáva, že uznesenie okresného súdu č. k. 18 Cb 326/2006-145 z 26. augusta 2008 bolo uznesením krajského súdu č. k. 1 Cob 98/2008-162 potvrdené 30. septembra 2010, a tým bola právoplatne vyriešená otázka *„prejudiciality“* v prospech právneho názoru okresného súdu. Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu mimoriadny právny prostriedok nápravy alebo ústavná sťažnosť uplatnená nebola, a preto názor krajského súdu vyjadrený v uvedenom rozhodnutí zaväzoval tak účastníkov napadnutého konania, ako aj okresný súd.

Čo sa týka otázky prerušenia konania, je potrebné vychádzať z toho, že okresný súd vykonal voľbu medzi viacerými do úvahy prichádzajúcimi procesnými postupmi a ústavný súd ju ani nemieni spochybniť, pretože jednak ide o procesný postup, ktorý je zákonom

dovolený (§ 109 ods. 2 OSP), a jednak ho treba posudzovať podľa situácie, ktorá existovala v čase, keď sa realizoval, a k posúdeniu ktorej majú v zásade lepšie predpoklady všeobecné súdy než ústavný súd, odhliadnuc od princípu subsidiarity, ktorým sa riadi jeho vzťah ku všeobecným súdom a ktorému viac zodpovedá, aby ústavný súd, pokiaľ to nie je nevyhnutné, sám neposudzoval vhodnosť alebo účelnosť zvoleného procesného postupu. To však ešte neznamená, že táto voľnosť je bez obmedzenia a ústavným súdom nekontrolovateľná. Aj ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) OSP tak ako nakoniec každé zákonné ustanovenie sa totiž musí vykladať a uplatňovať v súlade s ústavou (čl. 152 ods. 4 ústavy). Keďže zo žiadneho ustanovenia ústavy nemožno vyvodiť, že prerušením konania jeho účastník stráca právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, všeobecný súd sa musí pri uplatňovaní procesného postupu o prerušení konania riadiť i požiadavkou, ktorá je upravená v tomto článku ústavy a ktorá ukladá povinnosť prijať príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie napadnutej veci bez zbytočných prietahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote, aj keď prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, ešte nepominula (napr. IV. ÚS 221/03, IV. ÚS 19/04, II. ÚS 393/06).

V danom prípade okresný súd uznesením č. k. 18 Cb 326/2006-174 z 11. apríla 2011 zrušil svoje uznesenie z 26. augusta 2008 o prerušení napadnutého konania, pričom uviedol, že k tomuto rozhodnutiu dospel *„napriek tomu, že prekážka, pre ktorú konanie prerušil, naďalej trvá“*. Okresný súd tak podľa vyjadrenia predsedu okresného súdu urobil *„z vlastnej iniciatívy v záujme predídenia porušenia práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“*, pretože zistil, že Okresný súd Piešťany je v súvisiacej veci nečinný.

Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. V napadnutom konaní okresný súd postupoval ústavne konformne, keď zrušil svoje uznesenie o prerušení konania. Podľa názoru ústavného súdu však okresný súd k tomuto rozhodnutiu pristúpil po neprimeranom dlhom časovom odstupe (po 2 rokoch a 8 mesiacoch), a preto možno považovať jeho postup

za nedostatočne efektívne. Podľa názoru ústavného súdu v okolnostiach danej veci okresný súd minimálne jeden rok nekonal vo veci efektívne, nevykonával úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako žalobca počas napadnutého súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovaných článkoch ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). K priet'ahom pritom nedošlo iba v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale aj v dôsledku postupu súdu.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

Pokiaľ sťažovateľ namietal, že aj v dôsledku znaleckého posudku, ktorý spracoval znalec z odboru energetiky, dochádzalo k zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní, ústavný súd k tomu dodáva, že medzi znaleckým dokazovaním a zbytočnými priet'ahmi v napadnutom konaní príčinnú súvislosť nezistil.

4. Vzhľadom na to, že 8. marca 2013 okresný súd schválil zmier uzavretý účastníkmi konania, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 €. „Nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňuje sťažovateľ tým, že je v neistom postavení, táto neistota je daná nielen tým, že právna vec, v ktorej je sťažovateľ účastníkom konania nie je dodnes, ani po viac 6 rokoch od začatia konania právoplatne ukončená, ale aj tým, že sekundárne dochádza k neistote v jeho majetkových právach. Sťažovateľ, nakoľko je účastníkom konania, je v ťaživej právnej neistote.“

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťúčením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťúčinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, ako aj na povahu veci a skutočnosť, že vec už bola skončená, považuje za primerané vo výške 1 000 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťúčinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia z 20. mája 2012, spísanie sťažnosti zo 6. júna 2012 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 1. júla 2013). Za dva úkony vykonané v roku 2012 patrí odmena v sume dvakrát po 127,16 € a režijný paušál dvakrát po 7,63 € a za jeden úkon vykonaný v roku 2013 prislúcha odmena v sume 130,16 € spolu s režijným paušálom 7,81 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkovú sumu 407,55 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. októbra 2013